

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้สังคมไทยมีวิวัฒนาการในด้านต่าง ๆ รวดเร็วมาก ยังผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างกระทันหันจนสังเกตเห็นได้ชัด และการเปลี่ยนแปลงนี้เองในบางส่วนก็ก่อให้เกิดผลร้ายขึ้นในสังคม เช่น เกิดปัญหาสังคมต่าง ๆ ได้แก่ ปัญหาเด็กและเยาวชน ปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาด้านสุขภาพอนามัย เป็นต้น

จากการสำรวจเด็กและเยาวชนที่มีความผิดปกติส่งมายังสถานพินิจจากกลางนั้น พบว่า ความผิดปกติใหญ่ที่กระทำได้แก่ ความผิดปกติทางร่างกาย และจิตวิทยา เสพติให้โทษ ซึ่งเมื่อได้พิจารณาจากข้อมูลแล้วจะเห็นว่าสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กกระทำผิดนั้น เป็นสาเหตุมาจากครอบครัว (ประภาศน์ อวยชัย 2517 : 42) และจากการวิจัยเรื่องเกี่ยวกับสตรีก็พบว่า สตรีในชนบทที่ทำงานอยู่ในภาคเกษตรกรรมมีอยู่ถึงร้อยละ 80 ที่ต้องทำงานวันละ 14-18 ชั่วโมง ในฤดูกาลทำนาทำไร่ (อัมพร มีสุข 2525 : 3) ซึ่งอาจทำให้สตรีเหล่านี้ไม่มีเวลาในการดูแลเรื่องภายในครอบครัว เช่น การดูแลเลี้ยงบุตร ประกอบกับสตรีเหล่านี้มีความรู้น้อย หรือมีความเข้าใจผิดบางประการในการดูแลบุตร หรือเชื่อคำบอกเล่าขอร่ามต่าง ๆ เช่น กินกับข้าวมากจะเป็นตานขโมย หรือห้ามกินของแสดงระหว่างตั้งครรภ์ เป็นต้น ซึ่งมีผลทำให้เด็กหรือสมาชิกในครอบครัวขาดอาหารที่มีคุณค่า ทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพอนามัย ปัญหาสุขภาพโภชนาการ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาดูแล้วจะเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาในสังคมเมือง เช่น ปัญหาเด็กและเยาวชน หรือปัญหาในสังคมชนบท เช่น ปัญหาสุขภาพโภชนาการนั้น มีสาเหตุหนึ่งมาจากครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยพ่อและแม่ ซึ่งแม่หรือสตรีไทยนั้นได้รับการคาดหวังจากสังคมว่าจะต้องมีบทบาทในการดูแลครอบครัว ซึ่งในอดีตสตรีสามารถปฏิบัติตามหน้าที่นี้ได้อย่างเต็มที่ เพราะสตรีไทยในอดีตมีบทบาทจำกัดอยู่แต่ในบ้าน และใช้เวลาทั้งหมดในการดูแลงานภายในบ้านได้อย่างเต็มที่ แต่ในปัจจุบันภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป

สตรีเริ่มได้รับการศึกษามากขึ้น บทบาทของสตรีจึงเปลี่ยนแปลงไปด้วย สตรีส่วนใหญ่ต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน แต่ในขณะเดียวกันงานภายในบ้านก็ยังเป็นหน้าที่ของสตรีอยู่ ดังนั้นสตรีจึงต้องมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกบ้าน และด้วยเหตุนี้เองสตรีบางส่วนจึงจำเป็นต้องละเลยภารกิจภายในบ้าน อันได้แก่ การใช้เวลาในการอบรมเลี้ยงดูบุตรธิดาไป ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมดังที่กล่าวมาแล้ว ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า สตรีนั้นมีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยป้องกันและแก้ปัญหาสังคมและพัฒนาสังคมด้วย ซึ่งรัฐบาลเองก็เห็นความสำคัญนี้ ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะที่ 5

(พ.ศ. 2525-2529) "รัฐบาลได้เน้นความสำคัญของการพัฒนาสตรีว่าเป็นงานเร่งด่วน และกำหนดให้สตรีเป็นกลุ่มเป้าหมายพิเศษในการพัฒนาสังคม โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมให้สตรีมีสถานภาพที่ขึ้นทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และมีส่วนร่วมในทุกกลไกการพัฒนา ตลอดจนวางนโยบายและมาตรการเฉพาะด้านในการพัฒนาสตรี"

(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2524 : 212) เพราะสตรีนั้นเป็นผู้ที่มีความหมายมากต่อการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะการพัฒนาในระดับครอบครัว ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญมากของการพัฒนาประเทศ เพราะประเทศจะพัฒนาไปได้นั้นต้องขึ้นอยู่กับการพัฒนาของครอบครัว สตรีในฐานะแม่ แม่บ้าน จึงมีบทบาทสำคัญยิ่ง เป็นผู้รับผิดชอบในการกินคืออยู่ที่ การอบรมบ่มนิสัย การฝึกกริยามารยาท วัฒนธรรม แม่จึงมีบทบาทสำคัญในฐานะผู้ให้การศึกษาอบรม ดังคำกล่าวที่ว่า "อบรมแม่คนเดียว เท่ากับอบรมคนทั้งบ้าน" ดังนั้นถ้าสตรีทุกคนสนใจร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาประเทศ โดยเริ่มต้นพัฒนาปรับปรุงตนเองก่อนแล้วพัฒนาไปถึงสมาชิกในครอบครัว ขยายออกไปยังชุมชน และสังคมส่วนรวม ในที่สุดประเทศก็จะพัฒนาได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ แต่สตรีส่วนใหญ่ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ดังนั้นจึงมีสตรีหลายกลุ่มได้รวมตัวกันจัดตั้งสมาคม, กลุ่ม, มูลนิธิ และชมรมต่าง ๆ ขึ้น ซึ่งเป็นการทำงานของอาสาสมัครซึ่งสละเวลาและกำลัง มาร่วมทำงานเสริมงานของรัฐและช่วยรับผิดชอบต่อสังคมในการพัฒนาสตรี ทั้งนี้เพราะเห็นว่าสตรีไทยเป็นจำนวนมากทั้งในเมืองและชนบทยังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ อยู่

จากการศึกษาปัญหาของสตรีพบว่า สตรีไทยยังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ หลายด้าน โดยอาจแยกปัญหาของสตรีไทยออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ ปัญหาของสตรีในชนบท และปัญหา

สตรีในเมือง ซึ่งมีปัญหาแตกต่างกันดังนี้ คือ (ยูวัฒน์ วุฒิเมธี 23)

ปัญหาของสตรีชนบท ได้แก่

1. สตรีในชนบทมีภาระทางครอบครัวสูง ต้องรับเลี้ยงดูช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวทุกคน ในขณะที่เดียวกันก็มีภาระทางค่าน้ำค่าไฟฟ้าไม่ค้อยกว่าชาย
2. ขาดโอกาสในการศึกษาอบรม ทำให้สตรีชนบทมีความรู้ความชำนาญในอาชีพน้อย
3. ขาดโอกาสในการเลือกงาน ทั้งนี้เพราะการกระจายกิจกรรมที่ต้องใช้แรงงานในชนบทมีน้อย

ปัญหาของสตรีในเมือง ได้แก่

1. ขาดความเป็นธรรมเรื่องอัตราค่าจ้างแรงงาน
2. ต้องทำงานหนักเกินสภาพของร่างกายที่ทนได้ หรือทำงานไม่เหมาะสมกับร่างกาย
3. ความสัมพันธ์ในครอบครัวคลอนแคลน ไม่มีเวลาในการอบรมสมาชิกหรือพักผ่อนอยู่ใกล้ครอบครัวและสมาชิกในครอบครัว
4. บทบาทที่รับผิดชอบของสตรีในเมืองเปลี่ยนแปลงได้ง่ายและรวดเร็ว มีผลกระทบต่อแนวคิด ทศนคติ ค่านิยมของสตรี และสังคมส่วนรวม แนวทางวิถีการดำเนินชีวิตของสตรีจึงเปลี่ยนแปลง และมีผลกระทบทางจิตใจ

ปัญหาของสตรีเหล่านี้ได้มีการแก้ไขกันมาโดยตลอด โดยเฉพาะในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 ได้เห็นว่า แนวทางพัฒนาสตรีและแก้ปัญหาของสตรีจะต้องอาศัยหน่วยงานที่มีข้าราชการ เข้ามามีส่วนร่วมอย่างมาก ซึ่งองค์การเอกชนสตรีก็เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้งานพัฒนาสตรีบรรลุผลได้ โดยเฉพาะสภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ ซึ่งเป็นองค์กรกลางที่เป็นที่รวมขององค์การอาสาสมัครสตรี 107 องค์การ กระจายอยู่ทุกจังหวัด และมีการจัดรูปแบบการดำเนินกิจกรรมอยู่หลายด้าน โดยมีจุดเน้นอยู่ในเรื่องของสตรี องค์การเอกชนสตรีนี้ย่อมเป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยพัฒนาสตรีและช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในด้านบริการสังคมได้อย่างมาก สมควรที่จะได้รับการสนับสนุนให้ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการระดมทรัพยากรจากฝ่ายที่มีข้าราชการให้ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

อนึ่ง ในการจะพัฒนาสตรีให้บรรลุผลอย่างจริงจังนั้น จะต้องได้รับความร่วมมือ และตื่นตัวของสตรีเอง ทั้งในรูปองค์กรและบุคคล ซึ่งในแผนพัฒนาสตรีที่กล่าวไว้ในส่วน ที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยว่า "วิธีการหนึ่งที่จะเร่งเร้าให้สตรีเกิดความตื่นตัวนั้น คือ การ ประชาสัมพันธ์โดยอาศัยสื่อมวลชนต่าง ๆ" (ณรงค์ นิตยาพร 2524 : 12) ซึ่งสื่อมวลชน นั้นเป็นสถาบันหนึ่งที่มีหน้าที่รับใช้สังคม โดยการรวบรวมและเสนอข่าวสารไปสู่มวลชนและ สังคมอย่างแพร่หลาย ตลอดจนให้ความรู้และความเพลิดเพลินอีกด้วย นอกจากนี้สื่อมวลชน ยังได้มีส่วนสำคัญในการวางรากฐานของความรู้ให้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ในสาขาต่าง ๆ ที่เป็น พื้นฐานของสังคมด้วย รวมทั้งยังเกี่ยวข้องกับปัญหาทางสังคมและช่วยพัฒนาสังคมอีกด้วย ในปัจจุบันสื่อมวลชนที่ทำหน้าที่เสนอข่าวให้ความรู้แก่สตรีนั้นมีอยู่มาก ทั้งหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารรายสัปดาห์ รายบimens และรายเดือน ตลอดจนวิทยุและโทรทัศน์ ก็มีบทบาทสำคัญ ที่จะช่วยกระตุ้นให้สตรีได้พัฒนาตนเองและสื่อมวลชนต่างมุ่งที่จะพัฒนาเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัย จึงใคร่จะศึกษาว่าองค์กร เอกชนสตรีมีบทบาทในการให้การศึกษาแก่สตรีมากน้อยและ กว้างขวางเพียงไร สามารถช่วยให้สตรีพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างไร ผู้นำองค์กร เอกชนสตรีและสื่อมวลชนมีความคิดเห็นว่า องค์กร เอกชนสตรีมีบทบาทในการจัดการศึกษา แก่สตรี เพื่อพัฒนาตนเองทางด้านเศรษฐกิจและสังคมมากน้อยเพียงไร ตลอดจนองค์กร เอกชนสตรีมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานให้การศึกษาแก่สตรีอย่างไรบ้าง

ผลการวิจัยนี้ นอกจากจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อองค์กร เอกชนสตรีในการ ปรับปรุงบทบาทของตนในการจัดการศึกษาให้แก่สตรี ตลอดจนแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จากการให้การศึกษาแก่สตรีแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสตรีโดยส่วนรวมอีกด้วย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทขององค์กร เอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทย เพื่อพัฒนาตนเอง
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้นำองค์กร เอกชนสตรี และสื่อมวลชนเกี่ยวกับ บทบาทขององค์กร เอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทย เพื่อพัฒนาตนเอง
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานขององค์กร เอกชนสตรี ในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทย เพื่อพัฒนาตนเอง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytic Description) โดยมีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้ คือ

1. ศึกษาบทบาทขององค์การเอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแกสตรีไทยเพื่อพัฒนาตนเอง ตั้งแต่แรกตั้งสมาคมสตรี (ท.ศ. 2470) ถึงปัจจุบัน
2. ศึกษาความคิดเห็นของผู้นำองค์การเอกชนสตรีและสื่อมวลชน เกี่ยวกับบทบาทขององค์การเอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแกสตรีไทยเพื่อพัฒนาตนเอง
3. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ศึกษา เป็นผู้นำองค์การเอกชนสตรีทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด และสื่อมวลชนที่เสนอข่าวสารในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

มีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยเอกสาร

- 1.1 ศึกษาบทบาทขององค์การเอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแกสตรีไทย เพื่อพัฒนาตนเองโดยวิธีการศึกษาจากเอกสาร
- 1.2 วิเคราะห์บทบาทขององค์การเอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแกสตรีไทย เพื่อพัฒนาตนเอง
- 1.3 ดำเนินการสังเคราะห์เพื่อประมวลความคิดเกี่ยวกับบทบาทขององค์การเอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแกสตรีไทยเพื่อพัฒนาตนเอง

2. การสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้รวบรวมหัวข้อที่ค้นไม่พบจากเอกสาร นำมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบ Unstructured Interview เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. การวิจัยแบบสำรวจ

- 3.1 ศึกษาจากเอกสาร หนังสือ วารสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 3.2 สร้างแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด สำหรับผู้นำองค์การเอกชนสตรีและสื่อมวลชน ดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับผู้อำนวยการเอกชนสตรี แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่ว ๆ ไป

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมหรือวิชาที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้
แก่สตรีเพื่อพัฒนาตนเอง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้อำนวยการเอกชนสตรี เกี่ยวกับ
บทบาทขององค์การเอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทย เพื่อพัฒนาตนเอง

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้อำนวยการเอกชนสตรี เกี่ยวกับ
ปัญหาและอุปสรรคในการให้การศึกษาก่อสตรีไทย

แบบสอบถามชุดที่ 2 สำหรับสื่อมวลชน แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่ว ๆ ไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของสื่อมวลชนเกี่ยวกับบทบาทของ
องค์การเอกชนสตรี ในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทย เพื่อพัฒนาตนเอง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสื่อ-
มวลชนกับองค์การเอกชนสตรี

3. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง แล้วนำไป
ทดลองใช้กับสมาชิกของสมาคมสตรีและสื่อมวลชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 10 คน แล้ว
นำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามในคานาภาษา เพื่อนำไปใช้กับ
กลุ่มตัวอย่างประชากรต่อไป

4. การเลือกตัวอย่างประชากร สำหรับกลุ่มผู้อำนวยการเอกชนสตรีนั้นศึกษาจาก
ประชากรทั้งหมด 107 คน และสื่อมวลชนใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)
จากผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ และโทรทัศน์ ใกล้เคียงกัน 95 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลคานาสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การอยละ

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่องค์การเอกชนสตรีจัดให้แก่
สตรี โดยใช้การอยละ

3) วิเคราะห์ข้อมูลด้านความคิดเห็นของผู้นำองค์กร เอกชนสตรีและสื่อมวลชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์กร เอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทยเพื่อพัฒนาตนเอง โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคต่างๆที่เกิดขึ้น โดยใช้ค่าร้อยละ

5) วิเคราะห์ข้อมูลด้านความคิดเห็นของสื่อมวลชน เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนและองค์กร เอกชนสตรี โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขอตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้มีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้ คือ

1. ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลที่เป็นเอกสารและสิ่งตีพิมพ์ได้จากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับบทบาทขององค์กร เอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทย เพื่อพัฒนาตนเอง และได้รับการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของแหล่งข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยถือว่า ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้

2. ผู้วิจัยถือว่าคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามของผู้นำองค์กร เอกชนสตรีและสื่อมวลชน เป็นคำตอบที่เชื่อถือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

บทบาท หมายถึง กิจกรรมเกี่ยวกับหน้าที่ ความรับผิดชอบ และการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีขององค์กร เอกชนสตรีจากอดีตถึงปัจจุบัน

องค์กร เอกชนสตรี หมายถึง หน่วยงานเอกชนที่มีสมาชิกสตรีร่วมกันดำเนินงานเพื่อทำประโยชน์แก่สมาชิกในองค์กร และบุคคลอื่นๆในสังคม เช่น สภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ สมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย

การศึกษา หมายถึง การศึกษานอกระบบโรงเรียน ที่องค์กร เอกชนสตรีจัดขึ้นเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และทัศนคติแก่กลุ่มสตรี

การพัฒนาตนเอง หมายถึง การพัฒนาสตรีเพื่อให้สตรีมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นในอันที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ คือ การพัฒนาอาชีพและรายได้ และการพัฒนาสังคม คือ การพัฒนาคุณภาพของสตรีในด้านการศึกษา การอนามัย และการอบรมเลี้ยงบุตร

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดส่วนบุคคลที่มีต่อบทบาทขององค์การเอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทยเพื่อพัฒนาตนเอง

ผู้นำองค์การเอกชนสตรี หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าองค์การ เช่น นายกสมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย นายกสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย นายกสมาคมศิษย์เก่า เป็นต้น

สื่อมวลชน หมายถึง บุคคลที่มีอาชีพเป็นนักหนังสือพิมพ์ที่ทำข่าวเฉพาะหน้าสตรีหรือข่าวสตรีในหนังสือพิมพ์และนิตยสาร และผู้สื่อข่าวทางวิทยุและโทรทัศน์ซึ่งทำรายการเสนอข่าวของสตรีในกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทและการดำเนินงานขององค์การเอกชนสตรีในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสตรีทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ว่าสามารถจัดได้ผลมากน้อยเพียงไร ซึ่งจะเป็นแนวทางให้องค์การและหน่วยงานอื่นๆนำไปใช้ในการพัฒนาสตรีให้มีคุณภาพดีขึ้น เพื่อเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศต่อไป

2. ประมวลความคิดเห็นของผู้นำองค์การเอกชนสตรีเกี่ยวกับบทบาท ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสตรี และทราบความคิดเห็นของสื่อมวลชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การสตรี เพื่อเป็นแนวทางแก่องค์การเอกชนสตรีในการใช้สื่อมวลชนให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาสตรีมากขึ้น รวมทั้งจะเป็นการกระตุ้นและเร่งเร้าให้สตรีอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

3. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า และวิจัยต่อไป